

fordeling af selskabsskatteprovenuét mellem kommunerne.

På grundlag af de kommunale regnskaber for 1981 er der i nedenstående oversigt foretaget en fordeling af kommunerne efter størrelsen af de nettobeløb, som kommunerne enten har afgivet eller modtaget som led i afregningen af indkomstskat af selskaber og lignende med andre kommuner. Nettoafregningen er målt i pct. af udskrivningsgrundlaget i 1981:

Nettoafregning 1981 (pct. af udskrivningsgrundlag 1981)	Antal
0,00-0,09	210
0,10-0,19	50
0,20-0,29	7
0,30-0,39	6
0,40-0,49	2
I alt	275

Som det fremgår af opgørelsen, indebærer den gældende fordelingsregel en nettoafregning med andre kommuner af indkomstskat af selskaber og lignende, der målt i forhold til udskrivningsgrundlaget varierer en del fra kommune til kommune, og som i 15 kommuner udgør mere end 0,2 pct. af udskrivningsprocenten. Det forekommer derfor ikke rimeligt helt at ophæve de gældende regler, om deling af den kommunale andel af selskabsskatten.

Regeringens overvejelser har derfor været koncentreret om en forhøjelse af minimumsgrænsen for beløb, der af hjemstedskommunen skal fordeles til andre kommuner, jfr. den gældende lovs § 10, stk. 3, 3. pkt. Ifølge denne bestemmelse anses virksomhed i fordelingsteknisk henseende alene for drevet i hjemstedskommunen, hvis den samlede kommunale andel af skatten af et selskab eller lignende ikke overstiger 1.000 kr. Denne bestemmelse fastlægger altså de situationer, hvor hjemstedskommunen på grund af den samlede kommunale skatteandels ringe størrelse helt er fritaget for at dele selskabsskatten med nogen anden kommune, selv om selskabet rent faktisk i det pågældende skatteår har drevet en større eller mindre del af sin virksomhed i andre kommuner end hjemstedskommunen.

Overvejelserne om forhøjelse af denne beløbsgrænse har taget udgangspunkt i den ovenfor anførte målsætning, hvorefter det tilstræbes, dels at der gennemføres en betydelig reduktion i antallet

af selskaber, for hvilke der skal foretages fordeling, dels at den eksisterende fordeling af selskabsskatteprovenuét ikke på afgørende måde forrykkes mellem kommunerne.

Forhøjes beløbsgrænsen i den gældende lovs § 10, stk. 3, 3. pkt., fra 1.000 kr. til 50.000 kr., skønnes dette at indebære, at hjemstedskommunen helt vil være fritaget for at dele selskabsskatten med nogen anden kommune for over halvdelen af de selskaber, hvor der efter de hidtidige regler har været foretaget fordeling. Derimod skønnes det beløb af selskabsskatteandelen, som hjemstedskommuner, der i særlig grad har været belastet af fordelingsopgaven, hidtil har måttet afgive til andre kommuner, kun at blive reduceret med knap 10 pct. ved denne forhøjelse af beløbsgrænsen. Det vurderes derfor, at forslaget om forhøjelsen af beløbsgrænsen til 50.000 kr. ikke i nævneværdig grad vil påvirke den eksisterende fordeling af selskabsskatteprovenuét.

Samtidig med forhøjelsen af den gældende beløbsgrænse forekommer det hensigtsmæssigt at indføre en ny regel, hvorefter visse mindre beløb, der efter de almindelige fordelingsregler i lovens § 11, stk. 1-3, tilkommer en kommune som andel i selskabsskatten, alligevel ikke afregnes, men ubeskåret tilfalder hjemstedskommunen. Under hensyn til den beløbsgrænse på 50.000 kr., som er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, der er omtalt ovenfor, skønnes det rimeligt at fastsætte den her omtalte beløbsgrænse til 5.000 kr., jfr. lovforslagets § 1, nr. 10. Eventuelle større beløb afregnes derimod som hidtil til de berettigede kommuner. Hvis den samlede kommunale andel af skatten af et selskab i et år eksempelvis beløber sig til 60.000 kr., og selskabets nettoindtægt anses for at være faldet med $\frac{1}{3}$ i én kommune, $\frac{1}{3}$ i en anden kommune og resten ($\frac{1}{3}$) i hjemstedskommunen, afregner hjemstedskommunen efter forslaget $\frac{1}{3}$ af skatten svarende til 20.000 kr. til den første kommune, hvorefter hjemstedskommunen på grund af beløbets størrelse beholder den andel af skatten, som efter de gældende regler skulle være afregnet til den anden kommune ($\frac{1}{3}$ svarende til 4.000 kr.), sammen med sin egen andel ($\frac{1}{3}$ svarende til 36.000 kr.); dvs. i alt 40.000 kr.

For at sikre at de nævnte beløbsgrænser på 50.000 og 5.000 kr. holder trit med udviklingen, er de i lovforslaget rent teknisk fastsat som grundbeløb på 40.000 og 4.000 kr., der reguleres efter udskrivningslovens § 4, idet der dog efter nærværende lovforslag kun rundes op med 1.000 kr. ad gangen mod udskrivningslovens 100 kr. Lov nr. 500 af 28. oktober 1983 om udskrivningsprocenten, regu-